

dom optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2005, side 1594.

Den foreslåede 3-årige forældelsesfrist skal som udgangspunkt regnes fra tidspunktet for skadens indtræden, men efter lovforslagets § 3, stk. 2, begynder forældelsesfristen først at løbe fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren får eller burde have fået kendskab til fordringen og skyldneren.

Højesteret fastslog ved den nævnte dom, at en række krav ikke var forældet, fordi den skadelidte havde befundet sig i utilregnelig uvidenhed om sine krav på erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt men.

Som anført i lovforslagets bemærkninger viderefører bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 2, den gældende retstilstand på dette punkt. Der er således ikke behov for at ændre lovforslaget for at opnå en videreførelse af den retstilstand, som dommen er udtryk for.

Det indebærer i praksis bl.a., at den foreslåede 3-årige forældelsesfrist først kan begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor skadelidte er i stand til at opgøre et krav og til at indse, at kravet er begrundet i en arbejdsskade.

Forældelsesfristen for krav på godtgørelse for varigt men regnes således tidligst fra det tidspunkt, hvor de helbredsmæssige følger af skaden er så afklarede, at den skadelidte kan opgøre et krav. Forældelsesfristen for krav på erstatning for tab af erhvervsevne regnes på samme måde tidligst fra det tidspunkt, hvor de helbredsmæssige og erhvervsmæssige forhold er så afklarede, at den skadelidte kan opgøre et krav.

Det bemærkes, at det bl.a. også følger af den omhandlede højesteretsdom, at forældelsesfristen for helbredelsesudgifter, tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte efter omstændighederne vil kunne opgøres på et tidligere tidspunkt end krav på godtgørelse for varigt men og krav på erstatning for tab af erhvervsevne.

Spørgsmål 34:

Elmer & Partnere foreslår i henvendelsen omdelt på bilag 17 konkret, at tillægsfristen for arbejdsskader fastsættes til 3 år, fordi området tidligere har været underlagt en 20-årsfrist. Ministeren bedes uddybende kommentere dette forslag til ændring, herunder redegøre for, hvad der taler for henholdsvis mod forslaget.

Svar:

Forslaget fra advokatfirmaet Elmer & Partnere om at forlænge den foreslåede tillægsfrist fra 1 år til 3 år for arbejdsskadekrav vil indebære, at skadelidte vil have mindst 3 år i stedet for mindst 1 år regnet fra det tidspunkt, hvor der gives meddelelse om arbejdsskademyndighedernes afgørelse, til at afbryde forældelsen endeligt, eksempelvis ved at indbringe afgørelsen for domstolene.

Imod et sådant ændringsforslag kan navnlig anføres, at det ikke i samme omfang som en tillægsfrist på 1 år vil tilskynde den skadelidte til at søge kravet bragt på det rene hurtigt med henblik på at sikre, at en eventuel tvist kan løses på det bevismæssigt bedste grundlag.

For et sådant ændringsforslag kan navnlig anføres arbejdsskadeområdet særlige karakter, herunder at der i dag ikke gælder nogen »kort« forældelsesfrist på dette område.

Spørgsmål 35:

Ministeren bedes kommentere de to eksempler på sager, som efter de nye foreslåede regler ville falde for forældelsesfristen, jf. henvendelsen fra Elmer & Partnere af 23/5-07 (bilag 17).

Svar:

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af de to utrykte landsretsdomme, som advokaterne henviser til som grundlag for de to eksempler.

Det første eksempel drejer sig om en hjemmehjælper, der først anmelder en skade 6 år efter skadens indtræden. Hjemmehjælperen har i den mellemliggende periode fortsat kunnet passe sit arbejde, men dog med mange sygedage. Spørgsmålet er, om et eventuelt krav på erstatning for tabt erhvervsevne i en sådan situation ville være forældet efter de foreslåede regler.

Efter Justitsministeriets opfattelse følger det af lovforslagets § 3, stk. 2, at forældelsesfristen for krav på erstatning for tab af erhvervsevne tidligst regnes fra det tidspunkt, hvor det er muligt for den skadelidte at opgøre sit krav, f.eks. det tidspunkt, hvor den skadelidte ophører med at arbejde eller overgår til anden og lavere lønnet beskæftigelse på grund af arbejdsskadens følger.

I det pågældende eksempel ville forældelsesfristen for kravet om erhvervsevnetabserstatning